



AQUILA

Magazin

AQP

2015. augusztus
IV. évfolyam 8. szám

Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja www.aquilapart.hu
1222 Bp., Zakariás J. u. 3., 3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár a 4. évfolyam 8. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a www.aquilapart.hu, www.aqp.hu honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.

Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.



Hír és kérés

Az AQP megkezdte az országjárását, amit a következő választásokig folytat. Ne csodálkozzanak, ha az utcákon megszólítjuk Önöket, hogy szimpatizánsokat keressünk. Elkérjük az email címüket is – már akinek van –, hogy hírlevelet küldhessünk, és ezzel Önökkel kapcsolatot tarthassunk.



Célunk, hogy megismertessük az AQP életét, céljainkat és az AQP korrektségét is.

Kérjük, ha megszólítjuk Önöket – kitűző van rajtunk –, akkor, ha a politikai hitvallásukkal nem ellenkezik, álljanak velünk szóba, hallgassák meg a célkitűzéseinket.

Kérjük, ha valaki szívesen látna minket egy beszélgetésre, jelezze, és mi megyünk.

Köszönettel:
Vargáné Pável Márta,
az AQP elnöke



Vargáné Pável Márta, az AQP elnöke

A bevándorlók mitől szimpatikusak vagy miért félünk tőlük?

Sokat gondolkoztam, vívódtam ezen a dolgon, és végül is némi magyarázatot találtam saját ellentétes érzelmeimre is.

A magyarok híresek arról, hogy befogadó nép, és most az ellenkezője jön ki. Megváltoztunk volna? Vagy amit az ellenzék mond, hogy a kormánypártok felbujtottak minket? Nem hinném, mert ettől sokkal nagyobb egyéniségek vagyunk, ilyen rajtunk, SAS-okon nem fog.

Akkor mi történt?

Nézzük meg az alábbi táblázatot, és vallási megoszlás szerint is ki fog jönni, mi az oka a magyar lakosság ellenállásának.

A https://hu.wikipedia.org/wiki/Magyarország_nemzetiségei szerint

Népszámlálás 2001-2011

Nemzetiség	2001		2011	
	Lélekszám	%	Lélekszám	%
magyarok	9,416,045	97.3%	8,314,029	78.2%
cigányok	189,984	2.0%	308,957	3.6%
Németek	62,105	0.6%	131,951	1.6%
Szlovákok	17,693	0.2%	29,647	0.3%
Románok	7,995	0.1%	26,345	0.3%
Horvátok	15,597	0.2%	23,561	0.3%
Szerbek	3,816	0.0%	7,210	0.1%
Szlovének	3,025	0.0%	2,385	0.0%
Egyéb	57,059	0.6%	73,399	0.9%
Nem válaszolt	570,537	5.6%	1,455,883	14.7%
Teljes	10,198,315		9,937,628 100%	

Vallás	Lélekszám
római katolikus	5 289 521 (51,2%)
református	1 622 796 (15,9%)
evangélikus	304 705 (3%)

görög katolikus	268 935 (2,6%)
egyéb keresztény	73 373 (0,7%)
izraelita	12 871 (0,13%)
egyéb nem keresztény	13 567 (0,13%)
nem tartozik vallási közösséghez	1 483 396 (14,5%)
nincs válasz, ismeretlen	1 104 333 (10,8%)

Szerintem a lista nem teljes, mert akik nem válaszoltak, azok még több nemzetiséget/faji származást takarnak pl. bolgárok, görögök, zsidók stb.. Sok nemzet és sok vallás él itt évszázadok óta egymás mellett békében!

Konklúzió: Soha nem lehetett hallani, hogy komolyabb összetűzések, ellenségeskedés, egymásnak betartás, kiközösítés lett volna a magyar és a hazánkban élő nemzetiségek között. Igaz, időnként pár nemzetiséggel van gond, de az sem nemzetisége miatt, hanem a viselkedés, a különválás, az elfogadott magyar normarendszer be nem tartása miatt keletkezik.

Ami gondot okozhatna, az a vallás, a táblázatból látható sokféle vallási felekezet van, még sincsenek hazánkban – jelenleg – vallási villongások, mindenki megéli békében a maga hitét, lehet véleménye másik vallásról, esetleg ír egy-két cikket, de ennyi. Nincsenek erőszakos megtérítések, igaz, vannak pszichés úton történő megtévesztések, a gyengébb elmék sok mindent beesznek, de ez sem számít. Mindenki toleráns, és nem akar a másik magán-, vallási szférájába behatolni.

Akkor mi a baj?

Hát az, hogy a bevándorlók/migránsok, mindegy hogyan nevezzük, a maguk vallását agresszíven élik meg. Ismerjük a lefejezéseket, a keresztények kiirtását, a mohamedán vallás egyedulalomra törekvését. Nos, itt a gond, ki akarna nő létére lefátyolozva járni? Senki! Ki akarna olyanokkal együtt élni, akik – a külföldi példákból látható – egy darabig békésnek tűnnek, majd hirtelen lemészárolnak egy sor embert, pl. legutóbb Tunéziában. Ez a félelem jogos, nem is hinném, hogy orvosolható az, hogy mi ezt így nem akarjuk. Én sem. Ha ugyanolyan békében viselkednének, be akarnák tartani a befogadó ország/ok, pl. a magyarok normarendszerét, akkor sem nekem, sem másoknak nem lenne – szerintem – tömegesen kifogásuk ellenük. De nem így van. Hiába készül riport szemét villogtató, az országot leszóló önkéntes szervezővel, hogy milyen antihumánusak stb. vagyunk. (Az jön le, hogy szégyelljük magunkat, és felháborító az elutasításunk...) Sajnálom, nincs igaz!

Az évszázados, mindenkit befogadó viselkedésünk pont a humánuról, a vendégszeretetünkről szól. Most meg félelmet érzünk, mert nem akarunk átvágott nyakkal lenni a hitünk miatt sem – ahogyan keresztények tízezreit már eddig megölték. Jár nekünk a kormányunktól a védelem és a biztonság további megélésének a lehetősége is. Ezekkel a problémákkal az igaz hívőkön kívül talán mások nem szembesülnek, de vannak ilyenek is az országban, hála az Úrnak, akik nem akarnának hirtelen, presszióra más vallására áttérni!

Ők, a bevándorlók jobb életet, és itt is szabadságot, a maguk szabadságát akarják a miénk figyelembe vétele nélkül. Nekünk is az kellene, hogy megmaradjon! Ha azt látjuk, hogy naponta mennyi pénzbeli támogatást kapnak a bevándorlók, akkor felháborodunk azon a diszkrimináción, amit az öregebb, éhező lakosságunk és a most bejövők között tapasztalunk. Egy – és sok ilyen van – nyugdíjas mikor kap naponta pár ezer forintot a

megélhetésére a kormánytól, pedig ő itt építette a hazánkat 60-70 évig. Persze, hogy bosszantó, mikor vannak, akiknek havi 40 ezer forint körüli összegből kell kijönnie, és a bevándorlóknak meg a duplája is adatik. Miért van ez a pozitív diszkrimináció a bevándorlók és negatív diszkrimináció az itteni emberek között? Csodálkoznak, miért nem szimpatikus és üdvözlendő, mert nem az, hanem felhaborító. Nyugati országok, ahol szinte 2-3x annyit keresnek, és kevesebb nyomorogó van, megtehetik, az ő dolguk, de ennek a mi igazságosan működtetett dolgunknak kellene lenni.

Az, hogy a vetéseket letarolják, a tanyákat feltörik, kifosztják, mindenütt kosz van a nyomukban, nem arra vall, hogy azt a kultúrát akarnák átvenni, ahol járnak.

Itt a jogos félelem, a bajok forrása. El kellene nekik mondani, amit sok oknál fogva sem lehet; nyelvi, vallási, megértési szinten is diffúz tömegnek nem lehet, mitől lehetne jobb ez az ügy. De liberálisan szégyenlős, fejét direkt homokba dugó stílus ezt a szókimondást nem engedi. Inkább megy a bujtogatás, a mellébeszélés és egyéb, ahogyan eddig is tették!

Mikor öntünk már mindenkinek átláthatóan tiszta vizet a pohárba?

A kun hordák pusztítását sem nézték tétlenül magyar őseink: szétdúlták a vetéseket, állataikkal fölemésztették a szántóföldek termését. IV. Béla, majd V. István illetve IV. Kun László idején a kunok földet kaptak, az elnéptelenedett tájakon, saját törvényeik szerint élhettek úgy, hogy ne érje sérelem a magyarokat sem. Pár évtized alatt megvalósult a békés együttélés. Persze a kunok felvették a katolikus országunk vallását.

E havi igaz, szép, lelket emelő gondolatok

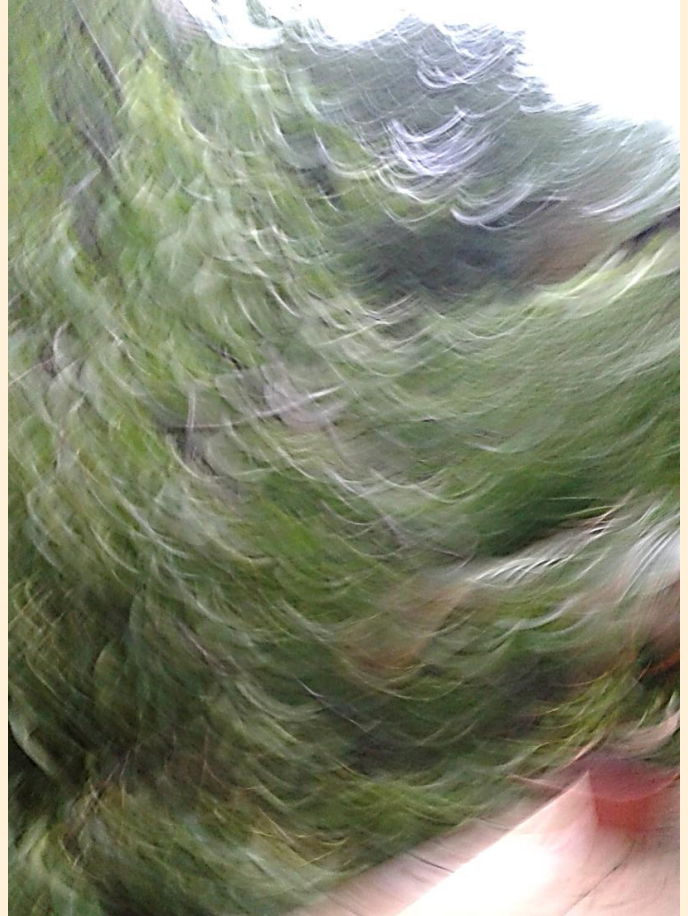
- ✚ Ramakrisna így szól: Akik a földi dolgokhoz ragaszkodnak, azok félnek a haláltól. De akit a világ nem kábít el, az a halált nem veszi észre. Nem egyszer a meditáció fokozta éberségben a világok határára emelkedve szemléltem a két lakhelyet, az életet ideát és az életet ott túl. És a kettőt elválasztó halál nem volt sehol. Szabaduljatok meg tehát a dolgokhoz való ragaszkodástól, és tüstént felfedezitek, hogy az élet az Egy. Az életnek az a megszakítása, amit halálnak neveznek, valótlanúság.
- ✚ „Az élet, mintha feledékeny volna, folyton önmagát ismétli. Ha nem figyelsz oda, akkor tovább ismétli magát, tovább forog, mint egy kerék. Ezért hívják a buddhisták ezt az élet és halál kerekének – az idő kerekének. Úgy forog, mint egy kerék: a születést halál követi, a halált pedig születés; a szerelmet gyűlölet követi, a gyűlöletet pedig megint szerelem; a siker után kudarc jön, azután megint siker... Csak figyelj meg! Elég, ha néhány napig valóban odafigyelsz, és feltűnik előtted az egész működési rendszer; a kerék működési rendszere. Egyik nap csodálatos reggelre ébredsz; nagyon boldognak és vidámnak érzed magad – egy másik napon pedig olyan tompa és lehangolt vagy, hogy azon töprengsz, hogyan végezz magaddal. Pedig előző nap még tele voltál élettel, boldogsággal, és mélységes hálát éreztél Isten iránt ezért a hangulatért. Most meg itt siránkozol, és nem látod értelmét annak, hogy tovább élj... És ez egyre csak így megy, és te nem veszed észre ezt a sablont.
- ✚ Amint meglátod a sablont, ki tudsz ugrani belőle." Zen mondások
- ✚ "A Mindenség energiája birtokba vesz téged. Megszáll téged; te nem vagy többé – csak a mindenség van. Ebben a pillanatban, amint a csend beléd hatol, képes vagy megérteni a csend jelentőségét, mert ez ugyanaz a csend, amit Gautama Buddha is megtapasztalt. Ez ugyanaz a csend, amit Csuang Cu, vagy Bodhidharma, vagy Nanszen... A csend íze ugyanaz. Az idő változik, a világ folyton átalakul, de a csend élménye, az öröm, amit magával hoz, ugyanaz marad. Ez az egyetlen olyan dolog, amiben megbízhatasz; az egyetlen olyan dolog, ami sosem hal meg. Egyedül ezt tekintheted valódi lényednek." Zen bölcsességek <http://www.mhc.hu/duduscs>

✚ "Ha a meditációd fénye már minden éjszakádat beragyogja, akkor a halál sem halál többé számodra, hanem csak egy ajtó az isteni minőség felé. Akkor szíved fényében a halál egy ajtóvá változik, amin keresztül beléphetsz az egyetemes lélekbe; eggyé válsz az óceánnal. Ha nem tapasztalod meg ezt az óceán-érzést, hiába volt az életed. Mindig most van, és a gyümölcs mindig érett. Csak bátorságot kell gyűjtened, hogy belépj a belső erdőbe. A gyümölcs mindig érett, és az alkalom mindig épp megfelelő. Nincs olyan, hogy "nem megfelelő pillanat".^{uo}.

A vihar képe, Varga Márta fotója

Júliusban a Budapesten/ Buda-fokon végigsöprő vihar alatt készítettem ezt a fotót. Megdöbbenve láttam, hogy 2 perc alatt omlott össze a kertünk. Rémisztó volt, minden kidőlve; 25 méteres fenyők, oszlopok, tetők. Nem hittem volna, hogy ez az orkán jellemű/erejű szél, eső ekkora kárt tud tenni a sűrűn lakott házak közt is.

Megtanította nekünk, semmi sem biztos a földön.



Szeibert Márton válogatása

Giordano Bruno Istene – rövid idézet

Most nem fogom Bruno tanait sem védeni, sem cáfolni. Jelen célom csupán az, hogy egyik könyvéből idézzek pár sort, mely talán minden istenhívó ember számára lélekemelő lehet. Először azonban kezdjük a Bibliával:

Ef3,16-21

Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy megerősödjete bennső emberré az ő Lelke által, hogy Krisztus a hit által a szívetekben lakjék, s a szeretetben meggyökeresve és megalapozva fel tudjátok fogni az összes szentekkel együtt, mi a szélesség és a hosszúság, a magasság és a mélység, és megismerhessétek Krisztus szeretetét is, amely minden ismeretet meghalad, s beteljete Isten egész teljességével. Annak pedig, aki a bennünk munkálkodó erőnél fogva mindent megtehet bőségesen azon túl is, amit mi kérünk vagy megértünk, dicsőség legyen az egyházban és Krisztus Jézusban minden nemzedéken át örökkön-örökké! Ámen.

G. Bruno: Az okról, az elvről és az egyről: Harmadik párbeszéd
Részlet

„... az első abszolút elv nagyságot mutat, mégpedig olyat, hogy mindaz, ami lehet. Nem abban az értelemben nagy, hogy nagyobb vagy kisebb lehetne, vagy hogy osztható volna, mint minden más nagyság, amely nem mindaz, ami lehet; hanem a legnagyobb, legkisebb, végtelen, oszthatatlan nagyság, amely minden mértéket magában rejt. Nem a legnagyobb, mert hiszen a legkisebb; nem a legkisebb, mert hiszen ugyancsak a legnagyobb; fölötte áll minden összehasonlításnak, mert hiszen mindaz, ami csak lehet. Amit a nagyságról mondok, értsd mindenre, amit csak mondani lehet; mert hiszen az egyszersmind jóság, mégpedig mindaz a jóság, ami csak lehet; szépség, mégpedig mindaz a szép, ami csak lehet, s rajta kívül nincs is más szép, amely mindaz volna, ami lehet. ...

Íme a Nap: nem mindaz, ami a Nap lehet, nincs mindenütt, ahol a Nap lehet, mert ha keletre van a Földtől, nincs tőle nyugatra vagy délre, vagy más irányban. Ha tehát azt akarjuk mutatni, mi módon a Nap az isten, azt kell mondanunk, hogy – minthogy mindaz, ami lehet – egyszerre van keleten, nyugaton, délen, északon és bármely pontján a föld kerekiségének. ... akkor egyszerre lesz mindenütt és mindenben, és oly módon lesz a legmozgékonyabb és leggyorsabb, hogy egyszersmind a legállandóbb és legmozdulatlanabb. Ezért találjuk az isteni igék közt, hogy örökké állandónak mondják s egyszersmind a leggyorsabbnak, amely az egyik végtől a másikig mozog. ... de ez nem a természetes, hanem a természetfölötti lehetőség alapján történik; vagyis ama föltevés mellett, hogy a Nap volna az, ami mindaz, ami lehet. Ez az abszolút képesség nemcsak az, ami a Nap lehet, hanem az, ami és ami minden dolog lehet: valamennyi képesség képessége, valamennyi valóság valósága, valamennyi élet élete, valamennyi lélek lelke, minden lét léte. Innen a kinyilatkoztatás fenséges szavai: Az, aki van, küld engem; az, aki van, szól így. ... Emelkedjél hát az idők és időtartamok különbségei, valamint a valóság és lehetőség különbségei fölé. Mert számára nincs régi, és nincs új, és helyesen mondotta róla a kinyilatkoztatás, hogy első és utolsó.”

Forrás: Giordano Bruno: Két párbeszéd, Magyar Helikon, 1972, 92-93.o.



Vargáné Pável Márta

Riporter=R megkérdezett=A

Katolikus hittanárként kíváncsi voltam...

Meglátogattam 3 templomot azért, hogy a miséről kijövő embereket megkérdezzem, hogyan élték meg a szertartást. Nem írok ki neveket, sem pontos helyeket. Az első helyszín Budapesten volt. Megszólítok egy 50 év körüli hölgyet.

R: - Bocsánat, hogy megszólítom, válaszolna nekem a hitével kapcsolatban pár kérdésemre?

A. - Parancsoljon velem.

R. - Köszönöm. Mióta jár ide, ebbe a templomba?

A. - Gyerekkorom óta. Papok jöttek, mentek, én itt vagyok.

R. - Van különbség a mise megélt mélysége és a pap tevékenysége/prédikációja nyomán?

A. - Ha Ön hívó, tudja, hogy van. Ez a mostani pap olyan gyenge, hogy időnként sírni tudnék. Az unokám egyszer eljött, és kifelé azt mondta: a pap bácsi nem jól tudja a hittant. Persze tudom, a 10 éves gyerekem miért mondta ezt.

R.- Kíváncsivá tett, Ön szerint mi baj?

A.- Isten bocsásson meg nekem, hogy kritizálom a papot, mert ugye azt nem szabad... – mondta kicsit hamiskás mosollyal. A baj – szerintem – az, hogy nincs elég hite, és minden prédikációjának a végére oda jut ki, hogy Jézus Krisztus gyenge

volt, lehúzza az emberig, akit tanítványainak kell istápolnia. Ez nem valós istenkép, ez torz, valótlan beszéd!

R.- Húha, miért nem megy el máshova?

A.- Gondoltam rá, de csak kibírom, míg elhelyezik innen. Bevezettem – mert nem akarok agyvérzést kapni –, hogy nem figyelek oda, mit beszél, hanem csak Istennel beszélgetek.

R.- Nagyon köszönöm az őszinteségét.

Második riportalanyom egy szintén pesti templom előtt megszólított 60 év körüli férfi.

R.- Uram, kérdezhetek a miséről?

A.- Csak gyorsan, mert éhes vagyok a finom ebédre – mondja kedvesen.

R.- Önnek mit jelentenek a vasárnapi misék?

A.- Mivel ebben nőttem fel, nem tudnám elképzelni e nélkül az életemet. Egyházi iskolába jártam, jól belém verték.

R.- Kielégíti-e, segíti-e Istenéhségét a prédikáció hallgatása?

A.- Ez sok mindentől függ. Hangulatomtól, elmélyültségemtől, a pap személyétől, felkészültségétől, hitétől stb. Így erősen változó a megélésem, de összességében elmondhatom, nekem megfelel.

R.- Várna valamit még az Egyháztól?

A.- Érdekes kérdés, várhatok valamit? – Majd elgondolkozva hozzáteszi: - Nekem jól esne a nyílt vitákra való részvétel, ahol feltehetem a legneccesebb kérdéseimet, és őszinte választ is kaphatok rájuk.

R.- Hát igen, ez kellene. Köszönöm a riportot.

Harmadik, egyben utolsó riportalanyom vidéki faluból való, fiatalabb hölgyet szólítok meg a kérdésemmel.

R.- Mit kapott és mit várt a mai misétől?

A.- Megvallom, ki van a lelkem, és nem is segített rajtam a mai mise sem. Családi bajaim vannak, kis enyhülés kellett volna. Helyette végighallgathattam, hogy a pap kizárólag magáról beszélt, Isten szeretete, irgalma, törődése stb. helyett. Sajnálom, hogy ez így van.

R.- Igen, ez elszomorító.

Azt tapasztalom, hogy ha másként, mélyebben, személyre szólóbban kapnák meg az emberek az Istenről szóló tanítást, az evangéliumot, ha érezhetnék, hogy személy szerint ők is fontosak Istennek, és ezen belül az egyháznak is, sokkal jobb lehetne a hitbeli helyzet.



Kis Enikő
Ezer mérföldes út...

Az ezer mérföldes út is csak egy lépéssel kezdődik. A Dalai Lámának tulajdonították régen ezt a mondást.

A hazánkon átvonuló menekültáradat – vagy, ha úgy tetszik: vándorló tömeg – megtette ezt az első lépést. Jó-e, rossz-e ez nekik? Jó-e, rossz-e ez nekünk? VAN. LÉTEZIK. Visszavonhatatlanul. Ha idáig eljöttek, továbbmennek, vagy maradnak. Élni akarnak.

Megtagadhatjuk-e a biztonságosabb létet tőlük, amikor magunknak is csak ezt kívánjuk?

Bizonyára vannak köztük is jót és rosszat akarók. Tanultak és neveletlenek, akárcsak közöttünk. Van-e jogunk őket szabadságukban korlátozni, ha menni akarnak? Visszaküldhetjük-e őket abba a pokolba, ahonnan jöttek, úgy, hogy még azt sem tudjuk, mi vár ott rájuk az ő kultúrájuk szerint?

DE a valódi kérdés az: személy szerint nekem van-e erre lépésem? Van-e gondolatom, válaszom és az szeretetet tükröz-e? Vagy engedem, hogy úrrá legyen rajtam a félelem és az előítélet? Megteszem-e az első lépést a megoldás felé vezető ezer mérföldes úthoz?

A népek tengere fortyog, hatalmas hullámokat vet. Apró csónakként vergődik rajta a hazánk. Van-e hitünk vízen járni, mint Péternek? Meginog, elsüllyed - vagy az Úrra tekint?

válasz.hu – VÁLASZ.HU FOTÓ: Menekülttábor lett a VIII. kerület központi tere – Galéria



Tanulságos/cinikus mondások



✚ Lezúlleni csak az tud, aki föntről jön. Aki lentről kezdi, az csak emelkedhet, ha el nem nyeli a posványt.

[Vissza az úton c. film](#)

✚ Nem a legerősebb faj lesz a túlélő, nem is a legintelligensebb, hanem az, amelyik a leggyorsabban képes változni. Charles Darwin

✚ Íme, az emberi sors, írja Tolsztoj: egy kilógó gallyba kapaszkodunk a Halál elől, tudjuk, hogy nincs menekvés, ám mi mégis, ha másért nem, hát szórakozásból, felnyaljuk mind a mézet, ami elibénk kerül. Jeffrey Eugenides

✚ Kiegyensúlyozott diéta: egy-egy sütemény mindkét kézben.

✚ A pszichiáterek azt mondják, hogy négy személyből egynek elmebaja van. Ha három barátoddal vagy együtt és még semmi furcsát nem vettél észre, akkor ne gondoldj többé erre a dologra!

✚ „Az orvoslás tudománya abban áll, hogy lekösse a beteg figyelmét, amíg a természet meggyógyítja a betegséget.” Voltaire

✚ Ha szerelem ellenszerét felfedezném, a leggazdagabb lennék a világon. vm



Szatmári Szilárda

A kutya és ember kapcsolata

Több tízezer évvel ezelőtt kezdődhetett az ember és a farkas (kutya elődje) kapcsolata, ami nagyon lassan, fokozatosan alakult, hisz ez a szép vadállat és az ember eleinte nagyon is tartott egymástól.

A természetben azonban gyakran kereszteződtek útjaik, és kölcsönösen rászorultak egymás segítségére. A farkas kiváló érzékszerveinek köszönhetően jó időben jelezte, ha egy nagytestű, veszélyes állat közeledett az embercsoport táborhelye felé, így ők még a támadás bekövetkezése előtt tudtak cselekedni. Az ember pedig viszonzásul a vadászatból megmaradt hús- és csontdarabokat kiszórta nekik. Sok idő elteltével már megbíztak egymásban, és kialakult a kötődés, egy kölcsönös jó viszony.

A kutya őseitől örökölte azt az igényét, hogy legyen egy nyugodt, erős, határozott farkavezér, aki minden helyzetben megállja helyét és képes olyan döntéseket hozni, amivel megoldja a falka mindennapi gondjait, így a farkavezér szerepét átvette az ember.

Néhány száz évre visszatekintve még rendben volt minden köztünk, hisz a természetben élő embernek, a pásztornak, vagy az indiánnak nem voltak problémái a kutyájukkal. Elképzelhetetlen és nagyon vicces jelenet lenne, ahogy Winnetou kergeti szófogadatlan kutyáját a Mohás szikla körül, vagy az öreg pásztor, Bandi bácsi ordít az ordítózik a terelőkutyájával, mert az éppen nem jön vissza hozzá. Mi változott azóta? Megváltozott minden. Amikor az emberek városokba zsúfolódtak, maguk sem vették észre, hogy napról napra eltávolodtak a természettől. Elfelejtették a növények és állatok iránti tiszteletet és felelősséget, jóformán már semmit sem tudnak róluk. A kutyákat vitték ugyan magukkal, de a köztük lévő egészséges harmóniának már nyoma sem volt.

Megjelentek az elkényeztetett, „kultur kutyafajták”. Az emberek agyonszeretgették őket, de a végsőig következetes nevelésről és a házukba behozott ősi ösztönök kezeléséről megfeledkeztek. Itt kezdődtek a viselkedési, egészségügyi és egyéb problémák.



(Mentőkutya munka közben)

Az átlagember az energiáktól duzzadó kutyáinak többnyire semmi hasznos feladatot nem ad, csak társnak akarja őket. A kutyák a bennük rejlő képességeket, ösztönöket, energiákat nem tudják leadni, ez megbetegíti őket, vagy megpróbálják ugyan levezetni valami-

vel, de az meg a kert állapotának és a lakás berendezésének nem tesz jót. Szerencsére van megoldás, a gazdáknak újra vissza kellene találni a gyökerekhez, és rendezniük kell viszonyukat a kutyájukkal, akik alig várják, hogy átadják a vezetést, és végre felszabaduljanak a farkavezér szerep felelőssége alól, amit a gazda

mit sem sejtve rájuk ruházott. Meg lehet tanulni a kutya nyelvén kommunikálni, amiből megérti, hogy kinek hol a helye, és meg kell próbálnunk azzá a vezetővé válni, akit a kutya keres bennünk, akinek anno ősei átadták az irányítást.

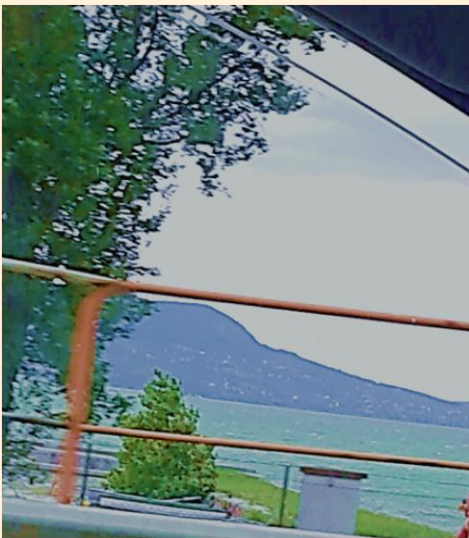
Biztosítanunk kell számukra egy teljes és kiegyensúlyozott életet, amihez hozzátartoznak a helyes etetési (ne kapjon túl sok ételt és ne akkor, amikor ő akarja) és sétáltatási szokások, a kutya rendszeres foglalkoztatása, nevelése, tanítása. Ez így elég összetett és nehéz feladatnak tűnhet, pedig sajnos ezek lennének egy tudatos és jó gazda ismérvei. Kitartó és következetes munkával újra visszaállhat a régi harmónia, amikor a gazda és kutyája között olyan jó az összhang, hogy szinte szavak nélkül – póráz rángatása nélkül – is tudja a kutya, hogy mit akar a gazdája. Napjainkban a „kutyapszichológia” területén végzett kutatások azt mutatják, hogy egy jól összeforrott gazdi-kutya párosnál a kutya teljesen rááll a gazdája hullámhosszára, és a szerint érez, cselekszik. Ez lenne az ideális helyzet, mindenkinek ezt kívánom, és kutyatulajdonosként én is ezt szeretném elérni!

Vargáné Pável Márta

Rövid feljegyzésem: gondolatok az emberi butaságról

Balatoni veszélyek

Balatoni nő vagyok, s tudom, ha a víz *érdekes zöld színűre vált*, akkor mindenkinek sürgősen menekülni kell, mert a Balaton nem viccel. Nagyon sok ember leli halálát a Balaton selymes vizében, de erről kizárólag ők maguk tehetnek. Tegnap a Balatonon voltam, Mária-fürdön éppen már a parton száradtam, megdöbbenve láttam, hogy hiába villog Keszthely vészjelzése, hiába lett zöldes a víz, az emberek; malájok, németek, magyarok is – főleg azok, akik nem ott laknak... – nyugodtan nézték a baljós előjeleket, ha nézték. Elképedve láttam, hogy mekkora nagy villám csapott be a Balatonba, ez, mint a híradóból kiderült, két embernél sérülést is okozott és örülhetnek, hogy ennyivel megúszták.



A kép hazajövet a kocsiban készült, de a szint talán tudom érzékelteni.

Nem is értem, nem tudnak gondolkozni?

Olvastam hozzászólásokat, akik védik az utolsó percig pancsolókat. Nincs igazuk, a jelzések – még felhő sem volt – már vihart jeleztek, és a hangosbmondók bementék, ottani lakosoktól tudom. Az, hogy az emberek elszabadulnak a Balatonra, és „pancsolni akarnak”...?

Nem gyerekek, gondolom, látni látnak, mert kevés vakot láttam a vízben (habár ők jobban látók, mint a többi...). Így láthatták, jó nagy felhő lett felettünk, és időnként dörgött is, ez, Önök szerint, jó

időt jelez? Mekkora badarság a strandokat hibáztatni! Mindennek megvan a maga természete, a Balatonnak is, meg az embereknek is, pl. az, hogy nem bírják a villámcsapást. Mindennek megvan a maga helye és ideje, ha ezeket megszegik, előbb-utóbb következményei lesznek. Hát ez ilyen dolog.

Gondolkodási képtelenség

Anno, amikor a patikában gyógyszerkiadóként dolgoztam, mindig azon gondolkoztam; ezek az emberek hogyan találnak haza, hogyan élnek meg, ha ennyire képtelenek felfogni a dolgokat, és miből van arany nyakláncuk.

Ez a helyzet 20 éve sem változott. Valóban, Isten vigyáz rájuk – mint a részegekre... –, mert másként életképtelenek lennének.

Sorolom a példákat:

- Választásnál mindig emocionálisan döntenek, ráció csak párnál található, az is nyomokban. Utána meg sipákolnak, milyen rossz nekik.
- Sokan koruktól való félelem vagy gyerek utáni vágyból eredő pánik miatt választanak házastársakat, nem is tart sokáig, és csodálkoznak. Ha a párkeresésnél a racionális döntés elmaradt, nem lehet az élet utána jobb.
- Egészségtelen élet. Látom, hogy kb. 130 kg súlyú nő már az áruházból kijövet zabál, nem is akármit. Az USA-ban úgy tologatták a 200 kg körüli embereket, hogy a kiterjesztett toloszék egyúttal bárpult is volt, hogy non-stop ehessen, mert különben lefogy.
- Egyes pártok vezetői olyan szellemi szinten állnak, hogy a biciklim tolását sem bíznám rájuk, nem hogy az ország vezetését, de hazudni, koncepciótlanul baromságokat beszélni, megtéveszteni primán tudnak. Vagy olyan párt, amely rendszeresen küldi nekem az agymosást – hiszi, hogy igaza van, én pedig elolvasom, hogy tudjam, megtaláljam, hol van az emberi hülyeség felső határa, de még mindig tudják emelni ezt a tragikus „szintet”. Ha ez a párt, csoda folytán vezető helyzetbe kerülne, szó szerint végünk lenne.
- Van, aki valóban kevés agysejttel születik, eleve gyenge gondolkodásban, de attól rosszabb indulatú, meggyőzhetetlen és nagy gonoszsággal bír. Tőlük minden kitelik: pl. a napokban egy segédmotoron ülve egy ilyen egyed nem adta meg az elsőbbséget, az autó jelzett, hogy neki van elsőbbsége, a motoros leszállt, egy pillanat alatt kézzel letörte a visszapillantót, mire az autós feleszmélt, már a keskeny mellékutcákban el is tűnt.
- Végül – de végelláthatatlan sorban sorolhatnám az eseteket – azok, akik valami maguk között szaporodó félnemesi/nemesi vérből származó, gőgös, antiszociális, emberi normákat betartani sem akaró egyedek. Ezek azok, akik állandóan beszélnek, mondják az „igazságukat”, és arra viszont van ösztönük, hogy olyan párt válasszanak, akit meg tudtak téveszteni, és ezzel lehetővé válik fennmaradásuk a világban.

Konklúzió, sok mindennel bosszantjuk egymást mi, emberek és a többség megengedi azt a luxust, hogy ne gondolkozzon racionálisan, felelőtlenül cselekedjen, sőt az sem tudja, mi az, amit megél.





Oroszi-Kuzmich Kinga

Virtuális világ

Nem újdonság, de egy cikk kapcsán

(<http://444.hu/2015/05/27/szelfibottal-koncolja-fel-sajat-magat-a-civilizacio/>) újra szembesültem a jelenséggel, ezért megosztom.

Az emberiség szeret virtuális életet élni. Nem vagyok a technikai fejlődés ellen, nem gondolom, hogy ördögtől való lenne. Szerintem a technikát is, mint mindent az életben lehet jól és rosszul felhasználni. Csak éppen a jó és rossz közti határok azok, amiket manapság nehezen határoznak meg, illetve erősen torzítanak. Amellett, hogy a technika nagymértékben megkönnyíti a mindennapokat, sok mindent felgyorsít (például azért, hogy az embernek több ideje legyen hasznos dolgokra), mégis valahogy hajlamosít arra, hogy öncélúvá válva beszippantsa az embert, és naphosszat a tv előtt üljön, a számítógépet, telefont nyomogassa. Virtuális játékokat játszunk, virtuálisan csevegünk a virtuális barátainkkal a virtuálisan megélt élményeinkről. Ahelyett, hogy a technika által teremtett több időt a már amúgy is „virtuális” életünkből való felébredésre használnánk, az élet igazi célját és értelmét keresve és megtalálva, újabb és újabb réteg virtualitásokba burkolózunk.

Talán abba kéne hagynunk és felébredni végre, mert lehet, hogy már ott tartunk, hogy már azt sem tudjuk, hogy még mindig álmodunk és ez nem a valóság.

A szerkesztő megjegyzése:

Napokban azon gondolkoztam, hogy egy nyugdíjasnak milyen drágák a könyvek, és milyen szerencse, hogy több, nívós irodalmat érhetek el a neten, mint amennyit el bírok olvasni. Így jó oldala is van. Igaz mindent arra és olyan mértékben kellene használni amire való.



Vargáné Pável Márta

Kis kertészkedő ötletek

✚ *Még lehet ültetni uborkát, ha sietünk, lesz is belőle termés. Láttam, hogy az idén jó az idő az uborkára, és így utána vettem. 2 hét alatt már 10 cm-es, háló közé ültettem, és mindennap locsolom, hogy hamarabb nőjön. Remélem, egy hónap múlva már terem, és így a fagyokig még szüretelhető.*

✚ *Évelő gazok kihúzkodása*

Semmire sem megyünk, ha az évelő gazokat fűnyíróval lenyírjuk, sokszor csak megvastagodik a töve, és egyre nehezebb lesz kihúzni. Az ilyen gazoktól a legpraktikusabb eső után kihúzkodással megszabadulni. Ugyanis felázott talajba talán nem törik bele a mély gyökeik. Sokkal szebb lesz a kert, ha ezt rendszeresen megtesszük.



AQP humor

+ Az, hogy paranoiás vagy, nem jelenti azt, hogy senki sem akar kicsinálni.

+ Egy fiatal jegyespár autóbalesetet szenvedett, meghaltak, és felkerültek a Mennybe. Szent Péter azzal fogadta őket, hogy van-e valami kívánságuk. Azt kérték, hogy összeházasodhassanak, mivel a Földön is erre készültek, és szeretnének örökre együtt maradni. Szent Péter azt felelte:

- Megpróbálok megszervezni egy esküvőt, de lehet, hogy nagyon sokat kell rá várnotok.

Körülbelül 100 év telt el, mire Szent Péter üzent a párnak, hogy most már megtarthatják a menyegzőjüket. Egyszerű, rövid szertartás volt.

Eltelt közel 30 év, amikor a házások újra felkeresték Szent Pétert, és azt mondták neki:

- Rájöttünk, hogy mégsem illünk egymáshoz, nem szeretnénk tovább együtt maradni. Van-e valami módja, hogy elválhassunk?

Szent Péter így szólt:

- Vicceltek velem? Az is közel 100 évbe került, mire egy papot ide tudtam hozni nektek, kizárt, hogy egyelten ügyvédet is keríteni tudnék.

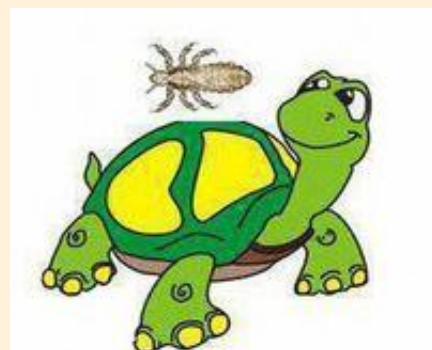
+ Jézus megváltoztatta az életedet. Akarod menteni a változásokat?

+ Egy nő a kisfiával sétál a temetőben. Amikor elhaladnak egy sír mellett, a gyerek hangosan olvassa a rajta lévő feliratot:

- Itt nyugszik egy nagyszerű ügyvéd és egy őszinte ember.

A kisfiú felnéz az anyjára:

- Anyu, miért temettek ebbe a sírba két bácsit is?



Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, hívó vagy Istenre nyitott embert, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.

Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

14

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk”! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsék meg a honlapunkat – a részletes pártprogramunk is ott* olvasható:

www.aquilapart.hu

Itt minden információt megtalálhat rólunk.



Impresszum:

Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: www.aquilapart.hu

E-mail: aquilapart@aqp.hu

Telefon: +36 20 – 327-47-93

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, O.-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.